

Irómnányszám: L/9393

Érkezett: 2009/ APR 09.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Írásbeli válasz igénylő kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére.

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 91.§ alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő kérdést kívánok feltenni

Dr. Hiller István
oktatási és kulturális miniszter úrnak

“ Szerephez jut-e az állatvédelmi oktatás a magyar oktatási rendszerben?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Hazánk oktatási rendszerében az állatvédelemmel kapcsolatos képzés és ismeretterjesztés álláspontom szerint nem kap elegendő szerepet, annak ellenére, hogy az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény kötelezettséggé teszi azt, hogy „az állatokkal szembeni megfelelő magatartásra, gondoskodásra nevelést, az állatok megismertetését az iskolai általános képzésben, a szakképzésbe és ismeretterjesztésbe be kell építeni” (46. §). Tekintettel arra, hogy létezik törvényi kötelezés az állatvédelemmel kapcsolatos oktatás megvalósítására, illetve a tudatos környezet- és természetvédelmet ismerő egyénekből álló társadalom, az általános és középiskolai nevelés és képzés útján érhető el, álláspontom szerint elengedhetetlen, hogy ennek a törvényi kötelezettségnek eleget tegyünk.

Írásbeli kérdésem másik fő pontja az állatorvosi szaksegéd képzés lehetősége hiányának problémája Magyarországon. Az állatorvosi szaksegéd az állatorvos irányításával ellátja, ápolja a beteg állatokat, elvégzi a mesterséges megtermékenyítést. Feladatai közé tartozik az állatok vizsgálata, egyszerűbb betegségek kezelése, műszerek és anyagok előkészítése, fertőtlenítése, az állatok előkészítése a vizsgálatra vagy kezelésre, segédkezés a műtét alatt, illetve az állatok mesterséges megtermékenyítésével kapcsolatos technikai feladatok elvégzése.

Tekintettel arra, hogy fenti szakképzést adó képzés – annak ellenére, hogy a földművelésügyi ágazathoz tartozó szakképzések szakmai és vizsgakövetelményei kiadásáról szóló 8/2008. (I.23.) FVM rendelet szakképzései között felsorolja - Magyarországon jelenleg nincs, a különböző állattartásra szakosodott telepeken, illetve bizonyos állatorvosi rendelőkben, kórházakban képzetlen, esetleg némi gyakorlattal rendelkező emberek segítik, avagy végzik el az állatorvosok munkáját.

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 9. § (2) bekezdése szerint: „Az állaton fájdalommal vagy károsodással járó beavatkozást - az állat érdekében szükséges azonnali beavatkozások kivételével - kizárólag szakirányú végzettséggel, illetve az állattartók körében szokásos beavatkozás esetében csak gyakorlattal rendelkező személy végezhet.”

Problémát okoz tehát a gyakorlatban az, hogy ki minősül „gyakorlattal rendelkező személynek”. Ugyanez a probléma áll fenn a mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31) FVM rendelet kapcsán. A Rendelet „A mezőgazdasági haszonállatokon érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozások” címet viselő 6. számú melléklete megállapítja: „Az érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozásokat csak megfelelő képesítéssel vagy ázzal egyenértékű szakmai tapasztalattal, gyakorlattal rendelkező személyek végezhetik.”

Ezután állatfajonként, korcsoportonként, részletesen sorolja fel, hogy melyek azok a beavatkozások, amiket érzéstelenítés nélkül el lehet végezni. Ezek szerint csak ezeket a beavatkozásokat végezheti megfelelő képesítés nélküli, de gyakorlattal rendelkező személy. Az azonban nincs meghatározva, illetve nem derül ki az a jogalkotói szándék, hogy ki számít gyakorlattal rendelkező személynek.

Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy megfelelő szakképesítést biztosító képzés hiányában nincs lehetőség arra, hogy képzett, valódi gyakorlattal rendelkező személyek végezzék a fent meghatározott, esetenként fájdalommal, illetve károsodással járó beavatkozásokat.

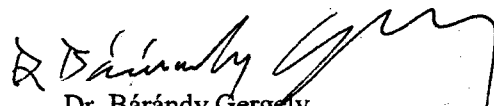
Figyelemmel arra, hogy mindkét témakörrel kapcsolatban oktatási kérdések is felmerülnek, azonban az állatvédelmi törvény fenti célú módosítása nem az Oktatási és Kulturális Minisztérium kompetenciájába tartozik, az állatorvosi szaksegéd képzés hiányának témája vonatkozásában pedig a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium is érintett, álláspontom szerint ebben a tekintetben célszerű lehet az érintett tárcákkal konzultációt folytatni.

Kérdezem tehát Miniszter Úrtól, hogy:

- Kíván-e konzultációt folytatni az érintett tárcákkal a fenti problémák megoldása érdekében?
- Elégségesnek tartja-e az állatvédelemmel kapcsolatos oktatás jelenlegi jogszabályi hátterét?
- Létezik-e jelenleg, avagy tervez-e az Oktatási és Kulturális Minisztérium olyan akciókat, programokat, amelyek keretében akár az iskolás korú gyermekek, akár a felnőtt korosztály részletes ismereteket szerezhetnek az állatvédelemről, illetve a kapcsolódó jogi szabályozásról?
- Van-e esély arra, hogy újból elinduljon az állatorvosi szaksegéd képzés Magyarországon?
- Amennyiben nem lehetséges a képzés elindítása, milyen megoldást tart célravezetőnek T. Miniszter Úr?

Tisztelettel várom Miniszter Úr válaszát!

Budapest, 2008. április 6.

Dr. Bárándy Gergely
országgyűlési képviselő